

mærkeligt nok, naar man nu hører, at det første Punkt paa Regeringens Program er Gennemførelsen af den lige, almindelige kommunale Valgret i den Skikkelse, hvori Folketinget har vedtaget den. Saaledes kunde der nævnes en hel Række Eksempler paa, hvorledes Regeringen førte sin Politik. Derfor tror jeg, at Regeringen meget hellere snarest muligt skulde tage Skridtet fuldt ud og gaa over til det Standpunkt, som det ærede Medlem for Maribo har indtaget.

Den højtærede Konseilspræsident mente, at de Tal, som vare fremgaaede af Valgene, ikke havde saa megen Betydning, at de 42,000 Stemmer, vi havde mønstret ved dette Valg, ikke havde overordentlig meget at sige, og den højtærede Konseilspræsident tvivlede om, at Socialdemokratiet til en kommende Valgdag vilde vokse væsentligt udover det Tal, de havde nu. Resultatet af Valgene viser, at der i Virkeligheden er meget ringe Forskel paa det Stemmeantal, der er afgivet for Socialdemokratiet, og det, der er afgivet for Reformpartiet. Det ene opnaaede at faa 31 pCt., det andet 26 pCt. Men ganske vist fik de et meget forskelligt Antal Kandidater ind, og det er interessant at lægge Mærke til, hvorledes dette kan gaa til. Jeg skal f. Eks. nævne Forholdet i Københavns Amt. Der blev der afgivet paa Socialdemokratiet 10,326 Stemmer, paa Højre 9,411, paa de radikale 4,108, paa Reformpartiet 3,972 Stemmer. Men Udfaldet blev, at Socialdemokratiet fik 4 Mandater, Højre 1, Reformpartiet 2 og de radikale intet. Skønt altsaa Højre havde 3 Gange saa mange Stemmer som Reformpartiet, fik de kun 1 Kandidat ind, medens Reformpartiet fik 2, og skønt de radikale havde 1,000 Stemmer flere end Reformpartiet, fik de i dette Amt ingen Kandidat ind. Dette Eksempel viser bedst, at hvis vi en Gang faa en retfærdigere Valgkredsordning, vil det Flertal, den højtærede Regering nu har, svinde som Dug for Solen. Derfor synes jeg, at den højtærede Konseilspræsident ikke skulde tale til os i den overlegne Tone, han har brugt. Det Førerskab, den højtærede Konseilspræsident i de senere Aar har haft overfor Reformpartiet, er ikke af den Art, at den højtærede Konseilspræsident har Grund til at være saa overordentlig stolt deraf. Den højtærede Konseilspræsident har opnaaet i Løbet af 2 Aar at bringe Reformpartiet ned fra et sikkert, stærkt og stort Flertal til et Mindretal. Den højtærede Konseilspræsident har opnaaet ved sit

Førerskab af Reformpartiet, at det nu staar svækket i en Mængde af Landets Kredse.

Hvis det nu var paa en eller anden stor Sag, at den højtærede Konseilspræsident havde lidt dette Nederlag, var der jo intet at sige dertil. Hvis den højtærede Konseilspræsident havde sagt: Den og den Sag er en Livssag for mig, den fører jeg igennem, og kan jeg ikke føre den igennem, falder jeg paa den Sag, havde alt været i Orden, men hvilken Sag har været en saadan Livssag for den højtærede Konseilspræsident, at han for dens Skyld har svækket Venstre i den Grad, som han har gjort det? Det er vist vanskeligt at sige det. Det kan ikke være Valgretten. Det kan ikke være Forsvarsagen. Det kan ikke være nogen som helst af de andre Sager, som have ligget for. Derfor have vi ønsket paa Svaret i Trontalen klart og bestemt at præcisere, hvad der er vort Program, hvorledes vi stille os til de enkelte store Sager. Vi have ønsket at sige det saaledes, at der ikke kunde tages fejl af vor Mening om disse Spørgsmaal.

Den højtærede Konseilspræsident finder, at vort Ændringsforslag er et meget daarligt Aktstykke. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Konseilspræsident synes saa, for han holder jo ikke af at udtale sig bestemt om noget Punkt. Men vi mene, at det er overordentlig rart, at Vælgerne faa at vide, hvorledes vi staa til de forskellige Sager, idet vi sige det klart og bestemt. Det er min Tro, at vi ogsaa nok skulle samle Vælgerne om os. Det Resultat, vi fik ved disse Valg, have vi ingen Grund til at være kede af. Det er i og for sig et overordentlig smukt Resultat, at vi i den første Omgang under vort ny Program kunde samle saa mange Stemmer.

Jeg skal dernæst henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen). Det ærede Medlem holder meget af at oplæse en Udtalelse af mig fra tidligere Dage, og det ærede Medlem mener, at jeg er i Uoverensstemmelse med det radikale Venstres Program, fordi jeg i 1905 har udtalt, at jeg kunde godt være med til, at der blev ombygget nogle Huse i Nyboder, fordi det var min Mening, at hvorledes man end tænkte sig Forsvaret ordnet, blev vi altid nødt til at beholde omtrent den samme Flaade som nu, selv om den ikke netop blev af den Art, som den var nu. Det kan jeg udmærket godt staa ved. Deri er der ikke noget, der er